

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.533 van 18 augustus 2017
in de zaak A. 222.622/XIV-37.463**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Brecht De Schutter
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Olivetenvest 21
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 juli 2017, strekt tot de cassatie
van het arrest nr. 187.931 van 2 juni 2107 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 juli 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

In zijn arrest Paposhvili tegen België van 13 december 2016 stelt het
Europees Hof voor de Rechten van de Mens inderdaad dat de overheden bij de beoordeling
van de toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst
rekening moeten houden met de kost van medicatie en behandeling, de aanwezigheid van

een sociaal en familiaal netwerk en de afstand die moet worden afgelegd om toegang te hebben tot de benodigde zorg. Te dezen wordt in het bestreden arrest vastgesteld dat de verzoekers “de overwegingen uit het medisch advies dat zij ‘geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid (hebben) voor(gelegd)’ zodat ervan kan worden uitgegaan ‘dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp’, en dat ‘het erg onwaarschijnlijk (is) dat betrokkene in Servië, het land waar hij ruim 45 jaar verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp’ niet betwisten”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt tevens op dat de verzoekers “[e]venmin [...] concrete elementen aan[brengen] waaruit zou blijken dat het kennelijk onredelijk zou zijn om te veronderstellen dat zij met een bedrag van € 101,79 dat zij als sociale uitkering in Servië zouden krijgen behalve hun levensonderhoud ook nog de nodige medische kosten zullen kunnen betalen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt nog op dat volgens het advies van de ambtenaar-geneesheer, met verwijzing naar informatie die zich in het administratief dossier bevindt, voor medicatie en medische consulten “niet of nauwelijks” betaald moet worden. Daarmee heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de motivering in de aanvankelijk bestreden beslissing betreffende de toegankelijkheid tot de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst beoordeeld. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en de verzoekers maken geen schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ aannemelijk. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, elk voor de helft.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien augustus tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams